

извадятъ тояжката, но не можаха. Тогава дѣдо Господь се наведе, само съ два прѣста хвана патеричката и я измъкна. Щомъ я изтегли, рукна нагоре поройна вода отъ дупката. Писнаха крушовчани и се втурнаха да бѣгатъ кой на кждето му видятъ очитѣ. Дѣдо Господь се изгуби.

Тъкмо въ туй време сирмахкинята възлѣзе на отсрещния баиръ и се обърна да види каква е тая олелия въ Крушево. Обърнаха се и момченцата ѝ. И, както се

бѣха обърнали, майката и дветѣ деца се вкамениха.

Никой не можа да побѣгне отъ Крушево. Подиръ единъ часъ тамъ, кждето бѣше селото, се ширна едно развълнувано езеро.

И до день днешенъ върху хълма стои вкаменената майка съ дветѣ си момченца и гледа къмъ потъналото село, а пжтници разправятъ, че нощемъ чували пѣтли да пѣятъ въ езерото.

А. Каралийчевъ.

ПШЕНИЦАТА И ЦАРЕВИЦАТА

Стояла царевицата сгушена въ една отъ преградкитѣ на хамбара и слушала какъ негодувала гордата пшеница.

— Какво е това безобразие! — ядосвала се тя.

— Кжде се е чуло и видѣло царевица да е съседка на царицата на житата?

— Махнете тая царевица! Не мога да я търпя! Виждате само каква е жълта и грозна, като охтичава!

Слушала царевицата и сърдцето ѝ се свивало отъ срамъ и жаль:

— Права си е! — мислила си тя, — защо съмъ се родила на тоя свѣтъ, като съмъ толкова грозна?